

Kloboucké Zvony

Zprávy ze života sboru Českobratrské církve evangelické
v Kloboukách u Brna

ročník XXIV.

květen–červen 2022 AD

Bohoslužby

1. května – 3. neděle velikonoční

9.30 Klobouky (se křtem), 11.00 Velké Hostěrádky

8. května – 4. neděle velikonoční

8.00 Brumovice, 9.30 Klobouky

15. května – 5. neděle velikonoční

9.30 Klobouky

22. května – 6. neděle velikonoční

8.00 Brumovice, 9.30 Klobouky

26. května – Nanebevstoupení Páně

Čtvrtek 18.00 Klobouky

29. května – 7. neděle velikonoční

9.30 Klobouky

5. června – Svatodušní svátky

9.30 Klobouky, 11.00 Velké Hostěrádky

12. června – neděle svaté Trojice

8.00 Brumovice, 9.30 Klobouky

19. června – 2. neděle po sv. Trojici

9.30 Klobouky

26. června – 3. neděle po sv. Trojici

9.30 Klobouky – rodinná bohoslužba se slavením sv. Večeře Páně

Farní sbor Českobratrské církve evangelické v Kloboukách u Brna,
Brněnská 30, 691 72, e-mail: cceklobouky@seznam.cz;
<http://klobouky.evangelnet.cz>; tel.: 608 579 839; IČ sboru: 48452327;
číslo bankovního účtu: **2200347489/2010**

JUBILEA – JUBILEA – JUBILEA

Boží požehnání a vše dobré do dalších let přejeme sestřám a bratřím
našeho sboru při příležitosti jejich narozenin.

květen

Zdeněk Pilát – 70 let

Jaromír Mráz – 93 let

Věra Drdová – 79 let

Jitka Svobodová – 79 let

Milan Nádeníček – 84 let

Aloisie Müllerová – 83 let

Zdenka Adamová – 70 let

Marie Chrástková – 70 let

Ludvík Hanák – 79 let

Naděžda Dobrovolná – 88 let

Jaroslava Pilařová – 80 let

Jaroslava Babáčková – 81 let

červen

Jaroslava Dunajová – 81 let

Jaroslav Babáček – 97 let

Jarmila Pažebřuchová – 76 let

Josef Šedivý – 76 let

Alena Pešlová – 60 let

Ludmila Peterková – 60 let

Karel Hájek – 78 let

Pavel Lexa st. – 65 let

Upřímně blahopřejeme!

Narozeniny zveřejňujeme podle klíče: **60, 65, 70, 75, 76, 77...** Respektujeme,
pokud nám nahlásíte, že si zveřejnění nepřejete. Pro ochranu osobních údajů
neuvádíme den narozenin ani místo bydliště.

Biblická hesla na měsíce květen a červen:

Květen: Modlím se za tebe, milovaný, aby se ti ve všem dobře dařilo a abys byl zdrav – tak jako se dobře daří tvé duši. 3. Janova 1,2

Červen: Polož si mě na srdce jako pečeť, jako pečeť na své rámě. Vždyť silná jako smrt je láska. *Píseň 8,6*

Modlím se za tebe, milovaný, aby se ti ve všem dobře dařilo a abys byl zdrav – tak jako se dobře daří tvé duši. 3. Janova 1,2

Z dvaceti sedmi spisů Nového zákona je dvacet jedna dopisů. Jen málokterý však má tak osobní, skoro by se dalo říci soukromý charakter jako 3. list Janův. Jeho autor si říká „starší“; to kdysi stačilo, aby se vědělo, o koho jde. Církevní tradice pisatele ztotožňuje s Janem z dvanácti Ježíšových učedníků. Dopis píše Gaiovi, o kterém nic dalšího nevíme. Apoštol začíná svůj dopis podobně jako i my oslovením a přáním všeho dobrého: „Můj milý, doufám, že se máš dobře a jsi zdrav!“

Zvláštní je jemný důraz, který dává apoštol na duši. Konstatuje: „Tvé duši se daří dobře“. To je pro něj to hlavní. A k tomu přeje apoštol Gaiovi i to ostatní, také důležité: zdraví a vůbec všechno nejlepší. My někdy říkáme: „Ve zdravém těle zdravý duch.“ Abychom se povzbudili ke cvičení. Je pravda, že tělo a duše spolu souvisejí. Cvičit však nemáme jen tělo. Apoštol uvažuje opačně. Zdravý duch je základem spokojenosti. A pak je samozřejmě výborné, když jsme také zdraví a daří se nám dobře.

To, od čeho se v životě máme odrazit, je vztah s Bohem, který stav naší duše ovlivňuje ještě víc, než jak duši ovlivňuje tělo. Duše zahrnuje myšlení, citění a vůli člověka. Duše není jen funkcí těla a vztah k Bohu je pro duši klíčový. Žít s Bohem je pro apoštola základ pro vše další. Tělo jednou pomine, ale věříme, že náš duch, naše spojení s Bohem přetrvá.

A konečně: Modlit se podle apoštolova vzoru za sebe navzájem, přát si „všechno nejlepší“ a myslet na druhé, to má smysl, je to čin lásky.

Polož si mě na srdce jako pečeť, jako pečeť na své rámě. Vždyť silná jako smrt je láska. *Píseň 8,6*

Verš pro letní měsíc červen nás zavede do nejerotičtější knihy Starého zákona a celé křesťanské Bible. *Píseň písní* je sbírkou vášnivých milostných básní. Kreslí obraz lásky mezi lidmi, lásky, která je smyslná a bouřlivá, vášnivá a oddaná.

Líčí lásku rezervovanou a něžnou a v tom všem všestranně blaženou. Kdo přečte *Píseň písní* na jeden zátaž, následuje milence do polí a pod stromy granátových jablek; je svědkem toho, jak si muž libuje v žádoucí krásu své přítelkyně a žena v impozantní postavě svého přítele.

Avšak ten, kdo napsal

tyto texty, myslel při tom všem ještě na jednu lásku. Lásku mezi Bohem a člověkem. Láska je jedna. Božská láska, náklonnost mezi přáteli a eroticky toužící láska mají něco společného. Autor *Písně písní* poznal lásku. Tu sílu, která zahrnuje náklonnost a oddanost k druhému, stejně jako neomezenou radost ze sexuality. Tato láska je silná jako smrt. Tato láska je božskou silou. Díky tomu je to zkušenost, ve které se lidský život stává průhledným pro vynalézavost a krásu Stvořitele. Proto tyto texty neskončily ve starověké orientální sbírce básní, ale staly se součástí biblického kánonu a tím i Písma svatého. Zvou nás, abychom tuto lásku znovu hledali, uchovávali, bojovali o ni, ctili ji a užívali si ji. Lze v ní a jejím prostřednictvím vidět tvořivý základ našeho života. Poděkujeme Stvořiteli za to, že nám dal takovou vitalitu.

Ano, vím, že láska je plamen, který může v rukou lidí způsobit velké škody. Ano, také vím, že o lásce se toho dá říct mnohem víc.

Měsíc červen ale můžeme využít k meditaci nad silou Boží lásky. Lásku je potřeba hýčkat, pěstovat, abychom se z ní mohli radovat.

A síla lásky zahrnuje také přátelství a oddanost druhým lidem.

Richard Rohr píše: „Bůh vytrvale hledá cesty, jak se přiblížit a vstoupit dovnitř našeho srdce, stávat se intimním způsobem jedním s námi, což nás vždy současně děsí i těší. Víme, že k tomu jsme byli stvořeni. Dokud toto nezakusíme a neuvěříme tomu, nejsme tvořeni. Anebo řečeno ještě chmurněji, byli jsme stvořeni zbytečně. Bůh o nás usiluje.“

Každý z nás je stvořen z velké Boží lásky a život každého má smysl. Kéž je nám to posilou.

Pozvánka na přednášku s besedou 7. 5. od 18.00

SEXUÁLNÍ ZNEUŽÍVÁNÍ (nejen v církvi)

ThLic. Marek František Drábek, DiS.O. Praem., Mgr. Martina Vintrová, J.C.D.
Přednášející vystudovali kurz prevence sexuálního zneužívání a mají zkušenosti se setkáváním s oběťmi i agresory.

Jiří Kylar, úspěšný podnikatel, byl obětí zneužívání a dnes pomáhá ostatním obětem.

Sobota 7. května od 18 hodin na evangelické faře v Kloboukách u Brna.

NOC KOSTELŮ 10. června od 18.00 v evangelickém kostele

Noc kostelů začne v 18.00 přednáškou Elišky Krmelové: Komenský – příběh naděje, odvahy a lidskosti. Následuje výstava citátů J. A. Komenského.

19:30 Koncert pěveckého sboru Izmael. 20:45 Táborák, posezení, povídání.

Modlitby

Pane Ježíši,

někdy cítíme bolest a smutek, zalezli bychom do kouta a křičeli na Tebe.

Někdy máme radost, jsme nadšení, skákali bychom do stropu

a zpívali Ti chvály!

Někdy je všechno normální a prostě jen mlčíme, protože není co říct, a je to tak dobře.

Jenže někdy mlčíme spíš proto, že Tě přehlízíme. Otáčíme se zády a děláme, že Tě nevidíme. Dokážeme Tě nevnímat, a přitom stát uprostřed církve. Jako bychom zapoměli, že v jejím středu máš být Ty.

Zvládáme řešit tolik věcí – co budeme dělat na neděle, jaká bude naše církev za sto let... Pro všechny ty výsostně křesťanské věci zapomínáme na Tebe.

Promiň nám to.

Přece mám ale pocit, že to nakonec nevydržíš a dřív nebo později se někde objevíš. Využiješ naše otočená záda, položíš ruku na rameno a řekneš:

„Hej ty, člověče, mám tě rád!“

Díky.

Hospodine, prosím Tě za společenství Tvé církve. Občas spolu my lidé bojujeme, občas na Tebe zapomínáme. Přesto ale chceme jít za Tebou.

Posiluj nás nadějí, přicházej mezi nás. Zůstaň s námi, Pane.

Amen

Modlitbu připravila Pavlína Kroužková, studentka, 19 let, Praha

Drahý Bože,

chci Ti poděkovat za celé Velikonoce.

Díky, že nám stále připomínáš, že nic není konečné, že je tu vždy naděje, že kámen bude odvalen.

Pane, dej prosím poznat tuto naději všem

ve zrovna probíhající válce,

stůj při nich a pozdvihni jejich srdce k víře v příchod míru.

Pane, dej nám sílu, vytrvalost a odvahu pomoci tam,

kde je nás třeba.

Pane, nynější čas není jednoduchý ani veselý.

Dopřej nám si uvědomit maličké krásy kolem nás, které nám dáváš.

Krásy jara, které přichází, kvetoucích stromů

a barevných zahrádek, zpěv ptáků kolem nás

a paprsky slunce.

Dej nám pocítit vděčnost za ty dary, které v nás udržují naději, že Tvé království přijde i k nám.

Amen

Modlitbu připravila Ráchel Konvalinková, studentka, 20 let, Brno

Faráři evangelického sboru

Řadu medailonků o klobouckých farářích sepsala Dana Bobková.

Jiří Gruber

Narodil se 15. června 1952 v Praze do učitelké rodiny – otec Boris Gruber byl vědecký pracovník v oboru fyziky na Karlově univerzitě, maminka učila matematiku na střední škole v Praze. Rodiče se během života několikrát stěhovali, otec jako nestraník měl potíže s nadřízenými, a tak se z Prahy přestěhovali do Poděbrad, kde zastával funkci asistenta na technice. Tady také Jiří začal chodit do školy. Po dvou letech školní docházky se rodina přestěhovala zpět do Prahy na Letnou.

Po ukončení povinné školní docházky nastoupil na střední všeobecně vzdělávací školu do speciální matematické třídy. Rok 1968 prožil jako student přímo v centru dění v Praze. Účastnil se mítinků a demonstrací, ve škole nastalo krátké období svobodného myšlení i slova. V té době dostal otec Boris Gruber, jako vědecký pracovník Karlovy univerzity, nabídku působit rok na univerzitě v Anglii. Rodina měla jet na celý rok do Anglie s ním, bohužel přišel rok 1969 a z ročního pobytu sešlo. Přesto se Jiřímu poštěstilo pobýt v Anglii jedny prázdniny a navštívit spoustu pamětihodností v Londýně i Paříži, kam si rodina udělala výlet.

Od dětství vedla Jiřího jeho maminka k víře. Sama uvěřila až v dospělosti a vstoupila do evangelické církve. V Praze chodili pravidelně do kostela ke Klimentu. Po confirmaci chodil Jiří do sdružení mládeže, kde mohl svobodně vyjadřovat své názory a pocity.

Po maturitě se rozhodoval mezi studiem teoretické matematiky nebo teologie. Přijímací zkoušky udělal úspěšně na obě vysoké školy, ale teologie zvítězila. Roku 1976 studia ukončil, a aby nemusel na dva roky na vojnu, nastoupil do ČKD Kompresory, kde dělal jeřábніка, a tak měl základní vojenskou službu zkrácenou na 5 měsíců. Ve stejném roce se oženil s Janou Páleníkovou z Prahy, která vystudovala také teologickou fakultu a stala se farářkou v Dambořicích. Jiří Gruber se přestěhoval za manželkou do Dambořic, a protože nedostal státní souhlas k výkonu duchovenské služby, nastoupil do práce v Zetoru Brno, kde se stal vrátným a hlídačem. Při ostraze továrny nosil dokonce ostře nabitou zbraň, ale Boží slovo kázat nemohl.

Nakonec státní souhlas získal a na podzim 1979 nastoupil nejprve na rok jako vikář v době mateřské dovolené své manželky ve sboru v Dambořicích a poté jako farář do klobouckého evangelického sboru.

V těžké době normalizace se mu podařilo obnovit vyučování náboženství i biblické hodiny pro dospělé v Brumovicích a Kloboukách. Členové sboru se scházeli nejen na faře, ale i v soukromých domech na Kašnici a jejich počet se zvyšoval. Začala se dařit práce s dětmi i mládeží, rodiny začaly jezdit na týdenní rodinné pobyty na Blažkov. Velkým úspěchem bylo obnovení činnosti pěveckého sboru, který následně zpíval při všech významných sborových příležitostech i pohřbech. Jednou z největších společenských akcí sboru v době normalizace byla oslava 200. výročí vydání Tolerančního patentu v roce 1981, při níž se sešlo více jak tisíc lidí, které svázely do Klobouk zvláštní autobusy z okolních sborů. Poměrně bohatý život sboru mohl v té době farář Jiří Gruber rozvíjet díky naprosté důvěře ke staršovstvu i členům sboru.

Pro mnoho lidí se stal sbor místem svobody, důvěry a nezištného přátelství. Po sametové revoluci v roce 1989 se Jiří Gruber zapojil do veřejného života města Klobouk – přednesl projev u příležitosti znovuoživení Masarykovy desky na budově zámku, řídil první i další veřejná shromáždění v roce 1989 a 1990.

Stál u zrodu střediska Diakonie v bývalé Odstrčilově vile, která byla zrekonstruována pro potřeby tělesně postižených lidí.

Konal zde každý týden bohoslužby s vysluhováním sv. Večeře Páně.

Ovšem hlavním úkolem faráře Jiřího Grubera byla každodenní práce pro sbor – práce nejen v Kloboukách, ale i v kazatelských stanicích. Po mnoha letech se obnovila slavnost confirmace, při níž se mládež přiznává ke svému křtu, ve většině kazatelských stanicích probíhala výuka náboženství, o Vánocích se započala nová tradice setkávání všech generací, na Nový rok 1993 byla zahájena tradice ekumenických shromáždění.

Od května 1994 byly jednou měsíčně vydávány cyklostylované Kloboucké Zvony, v nichž se zveřejňovaly aktuální informace pro členy sboru. Při výčtu aktivit faráře Jiřího Grubera nesmím zapomenout na jeho budovatelské a stavební počiny. Již po krátké době jeho farářského působení v klobouckém sboru se pustil v roce 1980 do rozsáhlé rekonstrukce fary, jak jinak v té době nežli svépomocnými, dobrovolnými a neplacenými brigádami členů. Po několika letech bylo tak vybudováno pohodlné místo k setkávání všech generací, včetně sborového sálu a kanceláře pro práci faráře.

Společně s bratrem Ing. Janem Slámou řídil práce na přestavbě budovy Betléma a sháněl potřebné dary a dotace, od domácích a zahraničních přátel. V roce 1995 se spolu se členy sboru pustil do generální opravy kostela v Kloboukách – výměna veškerých klempířských prací mimo střechy, nové omítky a celkové fasády včetně štuků, statického zajištění chrámové loďe, opravy kanalizace. Když roku 1998 odešel jako farář do sboru v Brně I a posléze i na funkci brněnského seniora (2009–2021) a předsedy synodu (2011–2021), zanechal po sobě nejen opravené sborové budovy, ale i dobře fungující sbor, který byl schopen pět let vydržet a čekat na nového faráře. Během této doby manželé Gruberovi v našem sboru dále vypomáhali, vyučovali náboženství, připravovali mládež ke confirmaci, vedli pobyty na Blažkově. Jiří Gruber byl po celou dobu administrátorem našeho sboru až do srpna 2003 – nástupu nového faráře Ludka Korpy.